

XLIII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Erstatning for usforskyldt Varetægtsfængsel.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 12te Marts 1888.)

Da Berøvelse af den personlige Frihed ved Henfættelse i Varetægtsfængsel efter sin Bestemmelse kun bør ske i Statens eller det Almenes Interesse, er det overmaade haardt og stridende mod almindelig Retsfølelse, at den, der uden egen Skyld, for det Almenes Vel, er bleven undergivet Varetægtsfængsel, ikke skal kunne faae Erstatning for den derved lidte Uret og det derved tilføiede Formuestab. — Det er med god Grund, at baade Jurister og Røgmænd i lang Tid have haft deres Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og at navnlig Juristerne have drøftet dette Spørgsmaal for at finde en nogenlunde tilfredsstillende Løsning.

Udvalget billiger fuldstændig Grundtanken i det foreliggende Forflag, der er i Overensstemmelse med det, der blev indbragt i forrige Samling, og hvorover Folkethinget kun naaede at afgive Betænkning.

Uagtet Ordningen af dette Forhold frembyder flere Vanstieligheder, naar man nogenlunde skal naae det tilsigtede Maal og ikke ud derover, har Udvalget dog ment, at man uden Skade for Rets sikkerheden kan gaa noget videre end Lovforflaget. Naar der saaledes i § 1 fordres, for at Vedkommende kan

faae Erstatning, at det enten skal være godtgjort, at han ikke har begaaet den ham paasigtede Gjerning, eller ogsaa, at den mod ham reiste Mistanke skal være ganske fjernet, kan det ikke negtes, at de opstillede Betingelser ere saa vanskelige at opfylde, at det kun lader sig gjøre i meget særlige Tilfælde, selv om Vedkommende er uskyldig, og da det maa anses at være fuldt betryggende, for at der kan tilkjendes Erstatning, at det efter de fremkomne Oplysninger maa antages, at han er uskyldig, er der under Nr. 3 stillet Forflag om at ændre Paragrafens Slutning derhen.

Hvad dernæst det nye Stykke under Nr. 3 angaar, har Udvalget anset det for rigtigt, at der ogsaa gives Erstatning til den, der har været underkastet Varetægtsfængsel i Strid med Grundlovens § 80, 3die Stykke.

Udvalget tiltræder Bestemmelsen i Landsthingsforflagets § 2, at Erstatningsretten bortfalder, naar den Paagjældende selv ved sit urigtige Forhold har givet Anledning til Fængslingen, men da et saadant Forhold kan være begrundet i Forvirring, Frygt eller Misforstaaelse, og da det synes ubilligt, om den Paagjældende i saa Fald skulde